

Is de Commissie voornemens uniforme regels op te stellen voor de toegang tot het beroep van slotenmaker?

Betreffende de toegang tot welke beroepen bestaat op dit moment communautaire regelgeving?

(¹) PB C 142 van 21.5.1999, blz. 17.

Antwoord van de heer. Bolkestein namens de Commissie

(10 juni 2003)

Wat de erkenning van beroepskwalificaties betreft, valt het beroep van slotenmaker onder Richtlijn 1999/42/EG (¹). Volgens artikel 4 van deze richtlijn, dat de overeenkomstige bepaling van de voortaan ingetrokken Richtlijn 64/427/EEG ongewijzigd overneemt, moeten lidstaten die de toegang tot of de uitoefening van de betrokken activiteit afhankelijk stellen van het bezit van algemene kennis, handels- of vakkenis en vakbekwaamheid, het feit dat de activiteit in kwestie gedurende een bepaalde tijd (in beginsel zes jaar) als zelfstandige of als bedrijfsleider in een andere lidstaat is uitgeoefend als voldoende bewijs van die kennis en bekwaamheid beschouwen. Beroepsbeoefenaren die niet over de in artikel 4 vereiste beroepservaring beschikken kunnen overeenkomstig artikel 3 van de richtlijn om erkenning van hun diploma, certificaat of andere titel verzoeken. Bij wezenlijke verschillen tussen de door de aanvrager behaalde kwalificaties en de door de ontvangende lidstaat gestelde eisen, kan de ontvangende lidstaat van de aanvrager verlangen dat hij overeenkomstig de vastgestelde regels een proeve van bekwaamheid aflegt of een aanpassingsstage doorloopt.

Uit het voorgaande volgt dat op het beroep van slotenmaker een stelsel van wederzijdse erkenning van toepassing is waarbij de minimumopleidingseisen en de toegangsvoorwaarden voor het beroep niet zijn gecoördineerd. In principe zijn dus de lidstaten verantwoordelijk voor de reglementering van de beroepen op hun eigen grondgebied en het is in die context dat eventuele veiligheidseisen in verband met de uitoefening van beroepen in acht worden genomen. Een coördinatie van de voorwaarden betreffende de toegang tot beroepen, waarvoor de wettelijke beginselen in een lidstaat moeten worden gewijzigd, vereist overeenkomstig artikel 47, lid 2, van het EG-Verdrag ten minste een met eenparigheid van stemmen aangenomen richtlijn van de Raad. Volgens de informatie van de Commissie zijn de lidstaten echter weinig geneigd tot meer coördinatie op dit gebied.

De beroepen waarvan de toegang momenteel op communautair niveau is geregeld zijn: artsen, vroedvrouwen, algemeen verpleegkundigen, tandartsen, dierenartsen, apothekers en accountants.

(¹) Richtlijn 1999/42/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 juni 1999 betreffende de invoering van een regeling voor de erkenning van diploma's betreffende beroepswerkzaamheden die binnen de werkingssfeer van de liberaliseringsrichtlijnen en van de richtlijnen houdende overgangsmaatregelen vallen en tot aanvulling van het algemene stelsel van erkenning van diploma's, PB L 201 van 31.7.1999.

(2003/C 280 E/191)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1656/03 van Giovanni Pittella (PSE) aan de Commissie

(13 mei 2003)

Betreft: FrescoBlu-melk van Parmalat

Parmalat SpA brengt in Italië FrescoBlu-melk op de markt (komt uit een fabriek in Duitsland) die gefabriceerd is met microfiltragetechniek, welke zorgt voor de benaming en dus de karakteristieke eigenschappen van verse melk.

De bij de productie van deze melk gebruikte techniek (microfiltrage) is door de Commissie nog niet toegestaan. Er worden nog steeds vraagtekens geplaatst of dit product wel beantwoordt aan de criteria voor verse melk en of daardoor de benaming wel terecht wordt gevoerd.

De Italiaanse regering heeft twee decreten goedgekeurd: een over de toelating van het technologisch proces (microfiltrage) en de ander over etikettering van het aldus ontstane product. Zij heeft deze decreten niet doorgegeven aan de Commissie.

Nadat Italië kennisgeving in de geest van richtlijn 98/34/EG⁽¹⁾ had verzuimd, heeft het vervolgens aan de Commissie twee nieuwe voorstellen voor decreten voorgelegd die de beide voorafgaande ongedaan moesten maken.

Hoewel de Commissie nog bezig is met het beoordelen van deze twee voorstellen, blijft Parmalat FrescoBlu (microfiltrage) in Italië op de markt brengen.

Geen enkele lidstaat heeft tot nog toe officieel toestemming gegeven voor deze technische procedure.

De Italiaanse autoriteiten hebben tot nog toe geen enkele mededeling gedaan over de stand van zaken rond de kennisgevingsprocedure bij de Commissie, terwijl in de pers nog steeds berichten circuleren dat de twee decreten al in praktijk zijn gebracht waarbij niet wordt gerept van de procedure die momenteel aanhangig is bij de Europese Commissie.

Ik wil van de Commissie weten welk tijdpad is uitgezet voor voltooiing van de lopende procedure en welke stappen zij op middellange termijn kan nemen om te voorkomen dat er een onaanvaardbare kloof gaat gapen tussen de criteria die worden gesteld aan in Italië geproduceerde verse melk (de voormalige wet 169/89) ten opzichte van gemicrofiltreerde melk die in Italië op de markt wordt gebracht, maar in het buitenland is gefabriceerd (er mogen op basis van genoemde wet voor verse melk niet meer dan 4 + 1 dag verstreken zijn).

Verder wil ik weten welke maatregelen de Commissie denkt te nemen ten aanzien van het legitiem gebruik van de benaming „vers” voor melk die is verkregen door microfiltrage en hoe het zit met de distributie, vooral de correcte voorlichting en bescherming van de consument.

⁽¹⁾ PB L 204 van 21.7.1998, blz. 37.

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(13 juni 2003)

In het kader van de bij Richtlijn 98/34/EG⁽¹⁾ ingestelde kennisgevingsprocedure waarnaar het geachte parlementslid verwijst, hebben de Italiaanse autoriteiten de Commissie op 10 oktober 2002 mededeling gedaan van een ontwerp van een ministerieel besluit inzake de etikettering van verse melk, dat van toepassing is op zowel nationale producten als van elders afkomstige producten. De Commissie heeft over deze tekst een met redenen omkleed advies uitgebracht. De Italiaanse autoriteiten hebben op 9 mei 2003 op dit met redenen omkleed advies geantwoord. De Commissie analyseert dit antwoord en zal aan dit dossier het passende gevolg geven.

Bij ontstentenis van communautaire bepalingen met betrekking tot de definitie van verse melk, is het aan de lidstaten om, elk voor hun grondgebied, alle regels vast te stellen met betrekking tot de kenmerken voor het in de handel brengen van dit product, voor zover deze geen aanleiding geven tot discriminatie ten nadele van ingevoerde producten en geen hindernis vormen voor de invoer van uit andere lidstaten afkomstige producten.

Verder is over het algemeen het gebruik van de term „vers” in of ter aanvulling van de verkoopbenaming van een levensmiddel, alsook het gebruik van enige andere omschrijving slechts mogelijk onder naleving van de beginselen, als vastgesteld in artikel 2 van Richtlijn 2000/13/EG betreffende de etikettering van levensmiddelen⁽²⁾. Dit artikel bepaalt met name dat etikettering en de wijze waarop deze is uitgevoerd de koper niet mag misleiden wat de kenmerken van het levensmiddel betreft.

In het perspectief van de modernisering van de geharmoniseerde wetgeving met betrekking tot de etikettering van levensmiddelen heeft de Commissie een evaluatie van deze wetgeving laten uitvoeren, waarvan de resultaten eind 2003 worden verwacht. In dit kader zal de Commissie ook onderzoeken of het nodig en mogelijk is preciezere criteria vast te stellen voor het gebruik van omschrijvingen, zoals de term „vers”.

⁽¹⁾ Richtlijn 98/34/EG van het Parlement en de Raad van 22 juni 1998 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften, PB L 204 van 21.7.1998.

⁽²⁾ Richtlijn 2000/13/EG van het Parlement en de Raad van 20 maart 2000 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgeving der lidstaten inzake de etikettering en presentatie van levensmiddelen alsmede inzake de daarvoor gemaakte reclame, PB L 109 van 6.5.2000.